

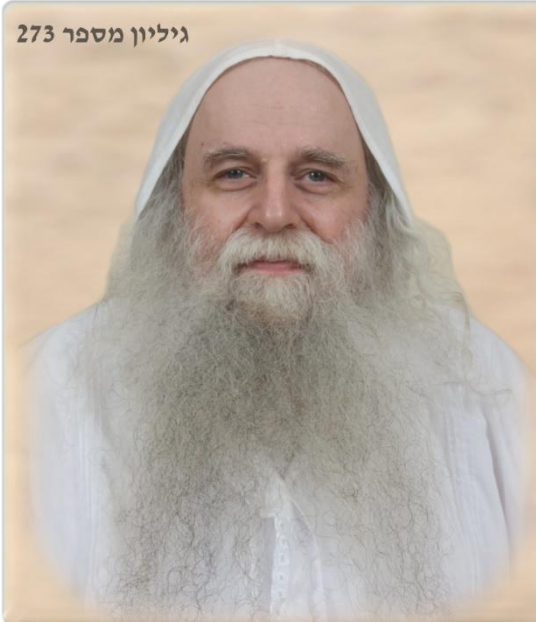

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת חיי שרה תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת חיי שרה תשפ"ו – היחס הכפול לאיש האלוקים

הולכות לשאוב מים, השואבות. אז הוא רצה סימן. האם עושים שידוך לפי סימן?

אנחנו הקטנים זכינו לעשות הרבה מאד שידוכים, מוצלחים בדרך כלל, וגם לאשר כל מיני שידוכים, להתלבט עם שני הצדדים אם זה שידוך טוב. הרבה אנשים אומרים: 'האם זה השידוך האמתי שלי?' מי יכול להגיד לך אם זה השידוך האמתי? בשביל זה צריך לעלות לשמים ולבדוק בשרשים.

אבל כן אפשר להגיד אם זה שידוך טוב, גרוע, בינוני או לא כדאי – לפי מה? לפי דברים אוביקטיביים מאד, כמו מציאת חן, השקפה דתית, מדות, דעות, תפקוד, תקשורת, משפחות, מטרות משותפות – דברים שאפשר לבחון בעיני השכל. לפעמים אנשים התחתנו כי הם נפגשו ואמרו שהיתה להם טלפתיה, ובסוף זה היה חורבן שה' ישמור. מבינים?

אז הוא התנה פה שהמיועדת תביא לו לשתות מים וגם תביא לגמלים שלו. זה משהו שיכול לקרות, ואין לזה שום קשר לשידוך של יצחק. נכון שהכל היה מושגח, אבל צריך להזהר כי אנחנו במלחמה. החיים הם מלחמה, והסטרא אחרא יכול להכנס גם בדבר כזה, עובדה.

ואנחנו מגיעים לאדם השלישי, לבן. לבן אמר 'כן', ובסוף הוא לא רצה לתת אותה. 'כן', 'מה' יצא הדבר? עוד בעיה בעיני מבחינת המלחמה, זה שהוא היה גלוי מדי. הוא רצה להביא להם את הנס כדי לשכנע את הרשעים לשחרר את רבקה. זה הצליח? זה הצליח, וזה כמעט נכשל. זאת אומרת, כשמביאים משהו מעל הטבע לאנשים שהם בכלל לא מעל הטבע – סכנה גדולה שהם לא יבינו כלום ויפספסו את השליחות, יפספסו את הענין, גם בתמימות ופה במקרה הזה גם יכול להיות ברשעות, לא בתמימות.

כמו שאומרים היום, הוא גילה להם את כל הקלפים. כדי לקשור אותם הוא גילה את כל הסיפור, את התנאי שהוא עשה, ואם יצא הכל ככה – יואו, איזו השגחה. תביאו לי את רבקה, זה חייב להיות זה! האמת: הוא גילה יותר מדי,

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת חיי שרה תשפ"ו, ובשם ה' נעשה ונצליח. וכמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

והנושא שלנו זה היחס לאיש האלוקים. כן. אברהם אבינו איש האלוקים – מצד אחד איש, מצד שני מרכבה: מרכבה למדת החסד, ה' מדבר אתו, נביא וכן הלאה. ורציני דוקא להתיחס לנושא של עפרון, של אליעזר עבד אברהם ושל לבן הארמי. זה מה שמשך את תשומת לבי, אז כנראה שיש פה ענין, לפחות לי.

כן, אז עפרון ובני המקום שם, איך שאברהם אבינו מבקש שיתנו לו קבר – 'כן', 'נשיא אלוקים אתה בתוכנו', תבחר לך איזה קבר הכי טוב שאתה רוצה, ובלי כסף, תקחי'. בסוף, מלהיות 'נשיא אלוקים' הוא משלם את הכסף, ארבע מאות שקל וקונה את זה. ברוך ה'. אבל מצד היחס, היחס כפול – נשיא אלוקים כן, אבל עד הכיס.

אליעזר עבד אברהם: היה נגוע, הוא רצה להביא את הבת שלו ליצחק, לכן גם כן אברהם השביע אותו. עד איפה בן אדם שהוא שליח של איש קדוש כמו אברהם אבינו יכול להכניס את הדרגה שלו באמצע, את השכל שלו באמצע, את ההשתדלות שלו באמצע? הוא ידע שיש אמונה ויש השתדלות. הוא למד את זה אצל אברהם אבינו, צריך השתדלות. יש גם השתדלות שהיא קצת מעל הטבע, לפתוח פתח לאיזה נס, אז זה נחמד.

אבל כאן אנחנו מדברים על להקים את עם ישראל, כי יצחק היה צריך להתחתן, וזה דבר דחוף מאד מאד, רציני מאד, שאסור לתת שום פתח ליצר הרע הפרטי או הכללי להפריע לו. ולמרות שחכמינו לימדו זכות על אליעזר, שבת, אנחנו בהשקפה שלנו, אנחנו הקטנים בדרגה שלנו, ב'דרך עץ החיים', מפת הקרב וכו' – אנחנו רואים פה בעיה בתנאי שהוא עשה. איך אתה מבקש ממנו תנאי? הוא ראה שהיתה לו קפיצת הדרך, הוא הגיע באותו יום. והנה, בדיוק הבנות

את הכל, ונתן להם הרבה מודיעין כמו שאומרים. הם יכלו לעשות עם זה בעיות גדולות. הם לא עשו, רק למחרת הם עשו. ברגע הראשון הסכימו. ההוא, לפי המדרשים, בדק מה הרכוש שהוא מביא, מה הנדוניה, מה הרכוש.

כמוכן, בתכנית של עיכוב השידוך לא היה רק לבן. אבא שלו, בתואל, הוא זה שתכנן את הכל. הוא רצה להרוג את אליעזר ולגנוב לו את כל הרכוש ואת כל הכסף. וגם היתה תכנית לפגוע ברבקה. ולכן בא המלאך והרג את בתואל. לכן בבוקר בתואל לא נמצא שם. ולכן בכל זאת ממשיך לנסות לעכב, לא הספיק לו. תראו מה זה הרשעים, ואיך הם מתכננים, ואיך בא שליחו של הצדיק ובתמימות פותח את כל הרכוש שלו, מראה להם כמה שזה משמים – והם בכלל חושבים לגמור אותו.

מה אנחנו מבינים מזה? לא יודע, אבל אנחנו צריכים להתחדד במלחמת ה' ולהבין את מפת הקרב, ו"תמים תהיה – עם ה' אלקיך", מדת הזהירות. היו פה הרבה טעויות מבחינת אליעזר שאנחנו הקטנים יכולים לראות לפי ההתפתחות של העניינים, שבסוף היה צריך שהמלאך גבריאל יבוא ויעשה את העבודה כי אם לא, הכל היה נכשל. אז להזהר מאד לא לסכן דברים מטעות, מלכוון דברים לא לפי הדרגה המתאימה, מלשנות ממה שצריך לפי השליחות שאיש האלוקים נותן. זה לא פשוט.

בסוף הוא רוצה לעכב אותה. הוא רוצה לעכב אותה. אבל זה יצא מאת ה', מה אתה רוצה לעכב? אה, טוב, אז אליעזר אומר 'לא, לא. אל תעכבו אותי'. נו, ואם הם רוצים לעכב מה תעשה? 'טוב, נשאל את פי הנערה', אומר לבן. זאת אומרת, הוא בעצמו לא היה יכול כל כך כנראה להלחם באליעזר עבד אברהם, בכל זאת איש האלוקים אברהם אבינו.

אבל הוא העביר את זה לעוד שלב של בירור. זה כמו שעושים איזה, אני יודע, משפט – ערכאה ראשונה, ערכאה שניה, ערכאה שלישית, אולי בכל זאת, אולי בכל זאת הנערה לא תרצה. הוא נתן את הבחירה לנערה. ברוך ה', הנערה היתה רבקה אמנו הצדקת, אז זכינו. אבל אם היא היתה קצת פחות בוגרת, קצת פחות מאמינה, קצת פחות צדיקה, שזה יכול לקרות – התכנית הזו היתה בבעיה.

אז רואים את היחס האמביוולנטי לאיש האלוקים מצד עפרון, מצד אליעזר ומצד לבן, כל אחד בגוון שלו, אבל ככה זה מורגש אצלי. אליעזר שאל על ההתחלה: 'מה יקרה אם לא ירצו להביא את הנערה?' מה שאומרים חז"ל שאסור לפתוח פה לשט"ן, הוא פתח. 'אז אני אחזיר את יצחק לשם?' אוי ואבוי, עוד פתח שהוא פתח. אז אברהם אבינו כמוכן אמר לו 'בשום אופן לא. ואתה תהיה משוחרר מהשבועה'.

אז אתם רואים שהיה פה לא רק משא ומתן, היה פה נסיון רבי-שלבי. ובנס יצאנו מזה, כי הכל היה יכול להסתבך. רק בגלל שזו השגחתו יתברך על אברהם אבינו ועל עם ישראל שצריך לצאת ממנו, אז בסופו של דבר למרות הנסיונות למנוע טוב מבעליו זה הצליח.

אז בענין הזה, יש גם הענין שלמדנו שבוע שעבר על לוט: לוט גדל בבית אברהם אבל הוא רצה ללכת למקום של הכסף וההצלחה, הגשמיות. לא עניין אותו אברהם. ישמעאל והגר, הסיפור של שרה שמגרשת אותם, ואברהם נעלב, כואב לו, כואב לו, וה' אומר לו "כל אשר תאמר אליך שרה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ". והאשה משועבדת לבעל לפי ההלכה, זה הפוך. וחכמים מביאים שזה בגלל שהיתה גדולה ממנו בנביאות. אבל "לא בשמים היא" ו"חכם עדיף מנביא", וכן הלאה, וכן הלאה. יש פה הרבה דברים.

אז זה לא מסתדר כל כך, אלא על פי תורת הגלגול זה מסתדר: מפני שאברהם ושרה באו לתקן את אדם וחווה. חווה נתנה לו לאכול והוא מת. הוא שמע בקולה. הוא לא היה צריך לשמוע בקולה. כאן לכאורה גם לא היה צריך לשמוע בקולה, אבל שרה היתה צדקת, והיא באה לתקן את הנזק שעשתה בהיותה בתוך חווה. אז היא נתנה עצה נכונה להוציא את הילד הזה שמתקלקל שלא יירש עם יצחק, משהו לטובת אברהם אבינו. אברהם אבינו בהנהגה שלו זה לא היה מתאים לו, כי הוא איש החסד. אבל היא צדקה כי באותו זמן הוא היה מקולקל מאד, וגם הגר לא התנהגה כראוי מהתחלה עם שרה אמנו, היתה מזלזלת בה וכל מה שכתוב.

וכאן אנחנו רואים שאברהם אבינו לא מספר לשרה שהוא הולך לעקוד ולהעלות לעולה את יצחק. כתוצאה מזה שמספרים לה, השט"ן מספר שהוא הלך להקריב את הבן שלו, אז דעה אחת אומרת שמצער היא נפטרה ודעה אחרת אומרת שמשמחה שהוא לא מת היא נפטרה. בכל אופן, נגרם מות, כתוצאה מהמעשה של אברהם נגרם מות לשרה, כמו להבדיל שבהתחלה כתוצאה מהמעשה של חווה נגרם מות לאדם הראשון. אז כאן היה פה תיקון בענין הזה.

אוקיי. אברהם אבינו גרש את הנער וגרש את האמה. ועכשיו נפטרה שרה אמנו. הולכים להביא את הגר בחזרה וקוראים לה קטורה – שינוי שם אולי, תוספת שם, על שמעשה נעים כקטורת, שהיא שמרה את עצמה מבחינת הקדושה, לא חטאה, למרות שבהתחלה כתוב שהיא חזרה לגילולי בית אביה, היא היתה מצרית. והנה, היא חוזרת, וישמעאל חוזר בתשובה וכתוב שהוא נפטר צדיק. ומה התשובה? התשובה היא לא לעשות עבודה זרה, וגם מי בראש? יצחק בראש, הוא לא השתדל לרשת את יצחק. לא. אז הוא קיבל את מקומו. יפה מאד.

והיא חזרה, למרות ש"כל אשר תאמר אליך שרה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ" זה היה על לגרש אותה. היא החזרה, עכשיו היא בסדר, הבן בסדר. אברהם אבינו צריך אשה – והוא מביא אתה עוד כמה וכמה ילדים, שבסוף שולח אותם למזרח שמה לקדם, ונותן להם שם טומאה. ומשם אולי באים אחר כך בני המזרח, ההודים וכל אלה, שבאמת עוסקים בעבודה זרה עם כל מיני שמות. את זה אומרים חכמים, שהוא נתן להם "מִתְּנַת" בלי וא"ו. בלי וא"ו – שם טומאה. זאת אומרת שאולי היה צריך פה איזה נקיון, היה צריך את קטורה כדי להביא עוד כמה ילדים שיצאו ממנו ושלא ירשו עם יצחק, כי הוא שלח אותם בחיי יצחק ובחיייו שלו שלא

יצא הדבר". וואו, איזו השגחה! אבל למחרת הוא אמר – לא, בואו נשאיר אותה פה'. 'אה, טוב, אתם לא רוצים – אז בואו נשאל את הנערה, אולי הנערה לא תרצה ללכת'.
חומר למחשבה. אנחנו מתקרבים לגאולה השלמה, שבה יהיה גילוי פנים ויבוא המשיח, יהיו נביאים, ואיך אנחנו נתנהג אז? באמת נוכל לעמוד בכל זה? אחרי שהיצר הרע ילקח זו לא בעיה. אבל עד שהוא ילקח יש נסיונות. לכן צריך להתעמק בדברים. מה עוד שנביא שכבש את נבואתו חייב מיתה, ואם יש איזה נביא אמת שאומר משהו שצריך לעשות ולא עושים – אוי ואבוי, גם הם חייבים מיתה. אז אלה דברים מאד מאד לא פשוטים. וזה לא היה פשוט כל כך גם אצל אברהם ושרה.

ה' יעזור ושזכותם תגן עלינו ועל עם ישראל ועל הדור המסכן והיתום שלנו, ובא לציון גואל במהרה ברחמים.

לחיים! לחיים! לחיים! וכל טוב סלה!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום, וכל טוב סלה.

ישארו שם וירצו לרשת. זאת אומרת, הענין של הירושה של ארץ ישראל היה ברור.

זהו. אז יש לצדיק הנהגה שלו, איך שהוא מתנהג בתורה ומצוות ומעשים טובים עם ה' יתברך ועם כלל האנשים – ויש את ההנהגה מלמעלה שפוקדים עליו לעשות ככה או לעשות אחרת, או ישירות מה' שמדבר אתו כמו כמה מקרים, או באמצעות נביא, במקרה זה זו היתה שרה שאמרה לו לגרש את הגר ואת ישמעאל.

אז המציאות הזו של איש האלוקים היא מורכבת, כי מצד אחד הוא איש, הוא אוכל, הוא שותה, הוא ישן, הוא פרה ורבה ועושה כל מה שאנשים עושים, מצד שני הוא נשיא אלוקים בתוכנו. ומצד שלישי, לא באמת מקבלים את זה כמו שזה, יש כל הזמן מתח: האם לעשות מה שהוא אומר? האם באמת ניתן לו בחינם?

האם אליעזר היה שליח טוב? כן, בסוף כן. אבל האם היה שם ביטול באמת, או שהוא הכניס את השכל שלו ואת התכניות שלו, שהוא יעשה את הסימן לראות מה יקרה? מישוהו ביקש ממנו? לא. זאת אומרת, מצד אחד היה נאמן, מצד שני הכניס את השכל שלו. עפרון מצד אחד היה נחמד, מצד שני קיבל את הכסף. לבן מצד אחד הסכים 'כן', 'מה'

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינום! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינום, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – התמודדות עם האתגרים

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ' חשון תשפ"ו

- א. מה עדיף – הכמות או האיכות?
- ב. אל תטשטש את מפת הקרב – לא את זאת ששלך ולא את של זולתך.
- ג. מדוע הנפולים רוצים להפיל את כולם?
- ד. כלל ברזל: בחירה חפשית ואחריות אישית.
- ה. אם לא בנית את עצמך ואת ילדיך בדע"ה באמת – אל תתפלא מהתוצאות...
- ו. את התורה צריך לחיות, לא רק ללמוד.
- ז. אתה מבקש איך-ספור בקשות משמים – אך מה אתה עושה על מנת לתת כח לפמליא של מעלה?
- ח. אל תבטיח הבטחות שלא תוכל לקיים. בקש רחמי שמים, והלחם ביצר הרע.
- ט. כיום אין לאן לברוח. יצר הרע הפרטי והכללי נמצא בכל מקום. עליך להלחם, ולבקש רחמי שמים.
- י. חدد את לבך! כך שיהיה רגיש, ובס"ד יקלוט נכון ובמדויק את המציאות המתעתעת.
- יא. האינטרס אומר להשאר יחד, אך חוסר האמון אינו מאפשר זאת? או שהאינטרס יגדל, או שהאמון ישתקם – או שיתעלו לדרגה גבוהה יותר, לעבוד את ה' ית' לשם שמים, ומשם יחליטו על המשך הדרך.
- יב. המנתח, אצה לו הדרך לנתח. ואולי הוא צודק. לשמרני רצון עז להמתין, אולי הזמן יעשה את שלו והגוף יתרפא וישתקם. מי צודק? תלוי במקרה.
- יג. להרוס קל מאד. לבנות – קשה ביותר.
- יד. אל תחשוב שמישהו יעשה את עבודת התיקון במקומך!
- טו. ככל שמתקפת הסטרא אחרא תוקפנית ומסוכנת יותר – כך יש צורך בבירור עמוק יותר, זהיר יותר, אך גם מהיר!
- טז. אם לא תרמה את הלב, הלב לא ירמה אותך! הלב הטהור הוא מכשיר מדהים. אל תטמא אותו.
- יז. החברים מקלקלים אותך ומרחיקים אותך מההורים? אתה כבר משקר להם חפשי? מתחצף? המצב שלך מסוכן מאד! דע שה'חברים' יעזבו אותך בעת צרה. ההורים – לא.
- יח. משעמם לך? למד תורה. עשה מצוות, עשה חסד עם הבריות, עסוק ביצירה כשרה, למד ותחכים.
- יט. אתם רוצים שהילדים ישארו דתיים-חרדים ויראי שמים? עצה טובה היא: בן שמונה עשרה לחופה.
- כ. אתם חושבים שגירושין הם הפתרון? זהו פתרון רק לעתים רחוקות מאד.
- כא. אם אינך צדיק – אל תעמיד פני צדיק, כי סופך שתכשל לעיני כל.
- כב. אתה אוהב לנהל? שאל את עצמך: ממה זה נובע? מגאווה? מחרדה? מרדיפת כבוד? מתאות ממון? זה לשם שמים?
- כג. נצל כל רגע לטוב ולתיקון. אף רגע אינו חוזר! ואין רגע זהה לרגע שעבר. כל רגע והתיקון שלו.
- כד. מטפל צריך להיות איש אמת, איש אוהב אדם – וירא שמים.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל עת ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום, וכט"ס!